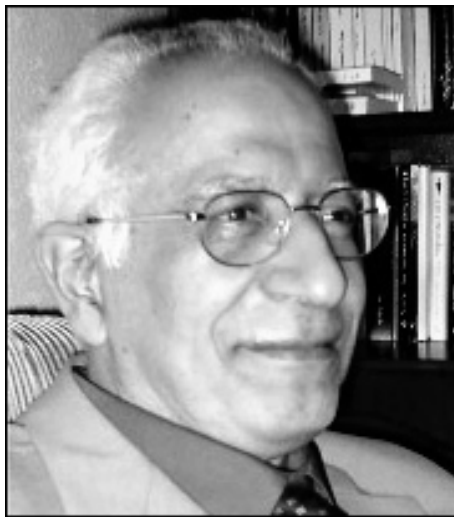

شورای ملی صلح و سخنی با آقای سحرخیز

دکتر حسین باقرزاده

hbzadeh@btinternet.com

سه شنبه ۱۲ شهریور ۱۳۸۷ - ۲ سپتامبر ۲۰۰۸

خواننده به اصل نوشته من اجتناب می کند. خودداری از ذکر نام یک نویسنده در عین حمله به او سنتی است که برخی از «بزرگان» اعمال می کنند و ناشناخته نیست، ولی آیا عدم ارجاع خواننده به اصل مقاله مورد انتقاد (اتهام در این جا) به این هدف صورت نمی گیرد که خواننده حرف منتقد (اتهام زننده) را به راحتی بپذیرد و بدون مراجعه به اصل مقاله مورد نظر، نویسنده آن را محکوم بشناسد؟

آقای سحرخیز کسی را به نهادستیزی متهم می کند که خود سابقه ای نه چندان کم در نهادسازی دارد. علاوه بر این، ایشان حتماً می داند که نگارنده یکی از اولین کسانی بوده است که رسماً از تشکیل کمیته صلح و شورای ملی صلح پیشنهادی آن استقبال کرده و دیگران را نیز به حمایت از آن فراخوانده است. در این صورت آیا می توان مرا نهادستیز به معنای عام یا خاص آن خواند و متهم کرد که به قصد معارضه با این شورا قلم به دست گرفته ام؟ و راستی چه می شد اگر آقای سحرخیز به جای این برخورد تخریبی نشان می داد که من کجا در نقد خود از مواضع اعلام شده مؤسسان شورای ملی صلح در دو ماه پیش در مقایسه با بیانیه اولیه و کوتاه کمیته صلح هفت ماه پیشتر آن به خطا رفته ام و ظرافت کاری هایی را ندیده ام؟

در هر صورت، و صرف نظر از برخورد تخریبی آقای سحرخیز به نوشته انتقادی این جانب، من از عضویت ایشان در هیأت اجرایی شورای ملی صلح استقبال می کنم. آقای سحرخیز از معدود کسانی است که پس از جدایی از حاکمیت جمهوری اسلامی معمولاً در نوشتارهای خود از ارزش های دموکراتیک و آزادی های مدنی دفاع کرده است. اکنون نیز در مقام عضویت در هیأت اجرایی شورای ملی صلح وقوف خود را به اهمیت پیوند مسئله صلح با حقوق بشر نشان داده و در مقاله ۱ اخیر خود بر آن تأکید کرده است. این امر نشان می دهد که آقای سحرخیز علی رغم برخورد نادرستانه خود با نوشته انتقادی من، بسیاری از موارد نقد مرا عملاً بپذیرفته و تأکید بر آنها را لازم شمرده است - و این برای من کافی است. آن چه می توانم اضافه کنم آن است که آقای سحرخیز در مقاله تند خود علیه من، مرا از «دوستان» شمرده است. من این تعبیر را با حسن نیت به معنای واقعی آن تلقی می کنم و با اشاره به تک بیتی که ایشان از حافظ نقل کرده اند (ولی به اشتباه به سعدی نسبت داده اند)، انتظار دارم که ایشان با «دوستان» مروت به خرج دهند و انتقاد صمیمانه آنان را با اتهام «نهادستیزی» پایمال نکنند.

- 1 <http://asre-nou.net/php/view.php?objnr=52>
- 2 <http://politic.iran-emrooz.net/index.php?politic/more/14707>
- 3 <http://politic.iran-emrooz.net/index.php?politic/more/16302>
- 4 <http://www.roozonline.com/archiver/2008/07/post-8398.php>

درسی از زیمبابوه

دکتر حسین باقرزاده سه شنبه ۲۶ شهریور ۱۳۸۷ - ۱۶ سپتامبر ۲۰۰۸

بر اساس این توافق نامه، موگابه ۸۴ ساله که نزدیک سه دهه با خشونت و اقتدار تمام بر زیمبابوه حکومت کرده و در یک دهه اخیر آن را به افلاس کامل کشانده است هم چنان در مقام ریاست جمهوری باقی می ماند و فرماندهی کل ارتش را در دست خواهد داشت. آقای چانگرای به عنوان نخست وزیر به اداره روزمره کشور می پردازد و از جمله، کنترل پلیس را به عهده گرفته است. آقای چانگرای در انتخابات ریاست جمهوری در ماه مارس گذشته، انتخاباتی که کنترل آن در دست نیروهای وابسته به موگابه بود، بیشتر از آقای موگابه رأی به دست آورده بود - ولی گفته شد که او حد نصاب لازم ۵۰ درصد را کسب نکرده است، و انتخابات به دور دوم محول شد. دنباله مطالب در صفحه ۲۶

«شورای ملی صلح: گامی به جلو؟» در همان هنگام به نقد این امر پرداخت و موارد خاص آن را با ذکر نمونه بیان داشت. این نقد ظاهراً به مذاق آقای سحرخیز خوش نیامده بود. و ایشان را واداشت که در نوشته ای (۴) در سایت روز آنلاین، از جمله مرا به «نهادستیزی» متهم کند. آقای سحرخیز در مقدمه نوشته خود، مرا (بدون ذکر نام) از زمره «افرادی مشخص یا تماشاچیان شناخته شده» نام می برد که «ذره بین به دست می گیرند تا... با بزرگ جلوه دادن نقاط ضعف فعالیت های گروهی یا در شتمنایی کاستی های احتمالی... فکر و ایده ی ذهنی و کار نکرده خود را «بهترین» ارزیابی و سعی و تلاش دیگران را اگر نگویند «بدترین»، اما دارای هزار عیب و نقطه ضعف معرفی کنند». با این مقدمه چینی، آقای سحرخیز سخن خود را آغاز می کند تا لایه بتواند به جای نقد آن چه که من نوشته ام با اتهام و تخریب پاسخ دهد.

آقای سحرخیز سپس با اشاره به مقاله این حقیر (هم چنان بدون نام) مرا جزو کسانی می شمارد که «جایگاه خود را به حد برخی از قضات جمهوری اسلامی تنزل دادند و چنین احکام سنگینی [؟] علیه [شورای ملی صلح] صادر کردند». البته آقای سحرخیز دقیقاً توضیح نمی دهد که من چه حکمی به شیوه قضات جمهوری اسلامی صادر کرده ام، و فقط با نقل کلمات یا عباراتی از این جا و آن جا به خواننده چنین القا می کند که من بدون دلیل و مأخذ با شورای ملی صلح در افتاده ام و «اصالت این کار را زیر سؤال» برده ام. نکته مهم تر این که آقای سحرخیز در عین این که با نقل عنوان نوشته من و عباراتی کوتاه از این جا و آن جا مشخص می کند که روی سخنش عمدتاً با من است، به دلایل ناروش از ذکر نام من یا ارجاع

hbzadeh@btinternet.com

«من این توافق نامه را به این دلیل امضا کرده ام که اعتقاد من به زیمبابوه و مردم آن عمیق تر از آثار زخم هایی است که در جریان مبارزه بر من وارد شده است... به این دلیل که امید من به آینده قوی تر از اندوهی است که من به خاطر رنج های بی دلیل سال های گذشته احساس می کنم». این سخنان را روز دوشنبه مورگانه چانگرای در مراسم امضای توافق نامه ای برای شرکت در یک دولت ملی در زیمبابوه ایراد کرد. او پس از سال ها مبارزه با رژیم خود کامه موگابه، اکنون قرار است زیر نظر او در یک حکومت ائتلافی شرکت کند. این قرارداد پس از ماهها مذاکره با وساطت رئیس جمهور آفریقای جنوبی حاصل شده است.

بشر پیوند می خورد و تحقق یکی بدون دیگری امکان ناپذیر می شود. اکنون کیست که نداند که زمینه اصلی خطر جنگ در ایران، فقدان دموکراسی و آزادی های مدنی و حقوق بشر است؟ و به واقع، اگر در ایران شفافیت دموکراتیک در سیاست های هسته ای و خارجی ایران وجود داشت، اکنون ما با چیزی به نام خطر جنگ روبرو بودیم؟ و آیا اگر آزادی بیان در ایران وجود داشت، حکومت می توانست با تبلیغات یک جانبه و نادرست افکار عمومی را به راحتی فریب دهد و از احساسات ملی گرایانه و استقلال طلبانه مردم به نفع سیاست های ماجراجویانه و جنگ طلبانه خود بهره برداری کند؟ جنبش صلح اگر با خواست دموکراسی و حقوق بشر پیوند نخورد به سادگی می تواند از سوی یک طرف منازعه (در این جا، حکومت ایران) مورد بهره برداری قرار گیرد - امری که عملاً خطر جنگ را نه کمتر و بلکه بیشتر خواهد کرد.

خوشبختانه پایه گذاران شورای ملی صلح از آغاز به این حقیقت وقوف داشتند و کمیته موقت صلح در همان بیانیه ایان ماه سال قبل بر پیوند صلح و حقوق بشر تأکید کرده و همچنین یادآور شده بود که «بدیهی است تأمین حقوق مدنی مردم ایران، شرط اساسی برای داشتن ایرانی آزاد، آباد و مستقل خواهد بود». علاوه بر این، کمیته مشخصاً بر لزوم اعمال فشار بر هر دو طرف منازعه تأکید کرده و اظهار داشته بود که «چنین شوری می تواند هر گونه عمل تهدید کننده ی صلح از جانب نیروهای خارجی را محکوم نموده و از جمهوری اسلامی بخواهد که با پذیرش قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد و عمل به تعهدات و میثاق های بین المللی زمینه ی تهدید صلح را از میان بردارد». کمیته موقت صلح با اتخاذ این مواضع از یک سو نشان داد که ضرورت های یک جنبش مستقل صلح را به خوبی درک کرده است و از سوی دیگر توانست حمایت نیروهای دموکرات صلح طلب را به سرعت به دست بیاورد.

نگارنده این سطور یکی از کسانی بود که بلافاصله به دعوت کمیته موقت صلح پاسخ مثبت داد و همان هنگام در مقاله ای (۲) تحت عنوان «از تشکیل شورای ملی صلح حمایت کنیم!» از جمله نوشت «باید با پاسخ مثبت به پیشنهاد کمیته موقت صلح به تشکیل «شورای ملی صلح» یاری رساند تا شاید بتوان پیش از آن که دیر شده باشد با سازماندهی جنبش صلح و حقوق بشر در سطح ملی از وقوع جنگ خانمانسوزی که صدای شیپورهای آن هر روز بلند و بلندتر میشود جلوگیری به عمل آورد. راه استقرار دموکراسی و حقوق بشر در ایران از مسیر صلح میگذرد». در همان نوشته با اشاره به دعوت عام خانم عبادی «از همه ایرانیها چه در خارج و چه در داخل کشور» برای تشکیل شورای ملی صلح، اضافه شده بود که این شورا «زمینه بسیار مناسبی برای ایجاد یک جنبش ملی صلح و همبستگی همه نیروهای ضد جنگ که در عین حال خواهان استقرار دموکراسی و رعایت حقوق بشر در ایران هستند فراهم می کند. این شورا همچنین بالقوه می تواند مرزهای درون و برون کشوری را در هم بشکند و یک جنبش واقعاً ملی برای صلح و دموکراسی و حقوق بشر در ایران را پایه بزند».

البته هفت ماه بعد که اولین جلسه «مؤسسان شورای ملی صلح» در تهران برگزار شد. در متن سندی که هدف ها و مأموریت ها و فعالیت های این شورا را بیان می کرد نوعی عقب نشینی از مواضع یاد شده پیشین کمیته موقت دیده می شد که نگران کننده بود. نگارنده این سطور طی مقاله ای (۳) تحت عنوان

هم زمان با نغمه های شوم جنگ که این روزها از داخل و خارج کشور به گوش می رسد. خوشبختانه «شورای ملی صلح» نیز به طور رسمی فعالیت خود را آغاز کرده و با انتخاب اعضای هیأت های اجرایی و بازرسی، وارد مرحله عملی کار خود شده است. تشکیل این شورا که با شرکت طیف بزرگی از فعالان سیاسی، اجتماعی و حقوق بشری در آبان ماه سال قبل شروع شد در طول ۹ ماه گذشته به کندی ولی با استحکام پیش رفته و نقطه امیدی برای طرفداران جنبش صلح ایجاد کرده است. خطر جنگ متأسفانه همچنان وجود دارد و در ماه های اخیر تشدید شده است. کمتر روزی است که گزارشی درباره آمادگی های آمریکا و اسرائیل برای حمله به ایران منتشر نشود و یا مقامات ایران به صورت تحریک آمیز به تهدید «دفاعی» زبانی یا عملی متقابل دست نزنند. در این شرایط، ضرورت جنبش صلح و سازمان دهی برای آن بیش از هر زمان احساس می شود و از این رو ابتکار تشکیل این شورا باید مورد استقبال همه نیروهای صلح دوست و مخالف جنگ قرار گیرد.

در ماه های آخر حکومت پویش و با چشم انداز پیروزی آقای اوپاما در انتخابات آینده آمریکا، خطر جنگ در یک محدوده زمانی نسبتاً کوتاه متراکم شده است. به عبارت دیگر، اگر بتوان برای خطر جنگ در محور خط زمان ضریبی تعیین کرد، این ضریب در طول چهار ماه آینده بالا می رود و پس از پایان حکومت پویش در ماه ژانویه (با فرض این که اوپاما در ماه نوامبر انتخاب شده باشد) ممکن است رو به کاهش بگذارد. بسیاری از گزارش هایی که از «حمله قریب الوقوع» آمریکا یا اسرائیل به ایران سخن می گویند بر فرض پیروزی آقای اوپاما استوار شده اند و حاکی از آنند که حتی در صورت تحقق این فرض، خطر حمله بلافاصله دفع نخواهد شد و بلکه ضریب خطر حمله در دو ماه پس از آن (از هنگام انتخابات در ۴ نوامبر تا احراز مقام ریاست جمهوری در ماه ژانویه) همچنان بالا خواهد ماند. از این رو اهمیت مبارزه برای صلح در طول چند ماه آینده بیش از هر زمان دیگر احساس می شود و این امر ایجاب می کند که طرفداران جنبش صلح بر تلاش خود بیش از همیشه بیفزایند و سعی کنند صدای مستقل صلح طلبانه خود را هر چه رساتر بلند نمایند. البته نباید دچار این توهم شد که جنبش نوپای صلح در ایران در این مقطع زمانی کوتاه بتواند نقشی مؤثر در روند تحولات ایجاد کند و از تصادم مرگباری که در چشم انداز قرار گرفته است مانع شود. منادیان جنگ و آتش افروزان آن از همه امکانات و قدرت برخوردارند و مخالفان جنگ در ایران حتی نمی توانند فارغ از خطر سرکوب و تهدید دور هم جمع شوند و مخالفت خود را با جنگ ابراز کنند. ولی همان طور که عیسی سحرخیز، یکی از اعضای اصلی هیأت اجرایی شورای ملی صلح، ابراز داشته است. (۱) این شورا اگر حتی نتواند بر تحولات دیپلماتیک و نظامی جاری تأثیر بگذارد دست کم می تواند به گسترش فرهنگ «صلح و آشتی» و نفی «خشم و خشونت و خونریزی» کمک کند، و البته اگر شورا در این کار موفق شود، این امر در جامعه ای که تحت سلطه فرهنگ خشونت و مرگ قرار گرفته و زیر بمباران تبلیغات جنگ طلبانه حاکم است دست آورد کمی نخواهد بود. از این رو، به جنبش صلح بایستی به عنوان یک حرکت ملی فرهنگساز و درازمدت نگریست، جنبشی که صلح را نه فقط به صورت برونی و بلکه به صورت درونی نیز هدف خود قرار دهد. به این ترتیب است که صلح با دموکراسی و حقوق

مسعود وزیری

انواع وام های مسکونی و تجاری

Reduction of Existing Mortgage done by Attorneys

کاهش دادن قسط ماهیانه، توسط وکیل

Massoud Vaziri
Vaz Group

235 Berry St., #404, SF
2BD/2BA. Condo in SF next to ATT Part located in newer Mission Bay Area. 1070 sqf., reduced to
Offered at \$869,900

2624 Cherry Ave. San Jose
Great Value. Charming single family home. 3 BD/2BA. 1,372 sqf. Fire place. Forced air heating & air conditioning, and many more. Vacant as of 11/10 **Offered at \$749,900**

1115 N. 3rd Street, San Jose
Charming home located in a quiet neighborhood & plenty of potential. 3 BR/1.5BA. 2 car garage. 1,461 sqf. Breakfast nook. Large front & back yard including work area.
Offered at \$649,900

Very motivated!

Photo is existing luxury residences in nearby neighborhoods

833 Los Viboras Rd. Hollister
Located in prestigious North San Benito County. About 18.81 acre lot approved for 3 single family residential parcels of 5+ acres.
Offered at \$799,000

Massoud Vaziri
Real Estate/Finance

Tel: (510) 657-5300
Cell: (510) 909-9080

Fax: (510) 657-5303
massoud@bayviewresidential.com
www.bayviewresidential.com

3909 Stevenson Blvd. Unit D-1, Fremont, CA 94538

BLUE COLLAR BAIL BONDS

*** 24-Hour Service * Confidential * We Come to You!**

در صورتیکه توسط پلیس دستگیر شدید، موارد زیر را رعایت کنید:

- ۱- با مؤسسه Blue Collar Bail Bonds تماس بگیرید **888-438-6880**
- ۲- با هیچکس به غیر از وکیلان گفتگو نکنید
- ۳- وکیلی مناسب استخدام کنید
- ۴- مادامیکه در انتظار رسیدن مهلت دادگاه تان هستید عمل غیرقانونی دیگری انجام ندهید
- ۵- در دادگاه با رفتاری شایسته و لباسی مناسب حضور بهم رسانید
- ۶- خود را از قبل برای گذراندن دورانی در زندان، از لحاظ مالی و روحی آماده کنید.

Six Important Steps to Follow if Arrested:

- 1- Call Blue Collar Bail Bonds @ 888-438-6880
- 2- Do not talk to anyone, except a lawyer
- 3- Find the right attorney
- 4- While you wait for your court appearance, lead a very law-abiding life and do not break any more laws
- 5- Behave and Dress Appropriately in court
- 6- Prepare for Jail Time ahead of time, emotionally and financially

Contact us today for additional information

WET Corporation (Owner)

همکاران فارسی زبان ما آماده خدمت به شما میباشند!

(408) 318-4400

(888) 438-6880 Bail License#1844088 **(888) GETOUTO**